

Rust er een taboe op het vak proefdierversorger?

Rebecca van Groningen

Rebecca van Groningen, Assisi BV, rek.vgroningen@outlook.com

Waarom is het vak van de proefdierversorger een taboe? Volgens de Van Dale betekent het woord taboe: 'iets dat niet gedaan of gezegd mag worden'. Daar kwam ik ook achter toen ik mijn directe omgeving vertelde dat ik mij bezighoud met de werving en selectie van proefdierversorger. Dit deed ik in het kader van een stage bij het werving en selectiebureau Assisi te Doorn voor mijn opleiding Diergezondheid en Management. Tijdens mijn stage werd ik nieuwsgierig naar de redenen van een mogelijk taboe en zodoende kwam ik bij de Biotechnische Dagen 2019 terecht bij de interessante workshop 'hoe vertel je over je werk'. Daarnaast heb ik interviews gehouden met mensen die werkzaam zijn op opleidingsinstituten en iemand die werkzaam is bij een bedrijf dat dierproeven doet, om zo tot meer inzichten te komen.

Workshop

De workshop 'hoe vertel je over je werk' werd gegeven door Toon Hesp. Toon is sinds 2013 gepensioneerd nadat hij bijna 25 jaar in Utrecht heeft gewerkt als biotechnicus. Ondertussen verzorgt Toon trainingen om mensen te helpen met vragen rondom dit vakgebied, zo ook op de Biotechnische Dagen. Tijdens deze workshop vroeg Toon aan de deelnemers hoe zij reageren als men vroeg wat voor beroep zij beoefende. Er kwamen antwoorden als 'dierwelzijnswerkneuter, toezichthouder, diergeneeskunde' et cetera. Toon vroeg ook waar de mensen bang voor waren en zij reageerden met 'bang voor discussies, activisten en onbegrip'. In mijn ogen was het een groep van circa 20 mensen die niet zichzelf durfde te zijn op alle momenten van de dag. De workshop werd vervolgd door een opdracht waarbij er twee groepen waren; proefdierversorger (A) en buitenstaander (B). De opdracht was; ga in discussie met elkaar. Ik ben bij een aantal groepjes gaan zitten om vragen te stellen over hoe dat bij hun binnen het bedrijf gaat.

Interviews

Naast dat ik de workshop heb gevolgd, heb ik drie korte interviews afgenomen. Dit was met een persoon die werkzaam is bij een dierfaciliteit en twee personen van twee verschillende

opleidingsinstituten. Door deze interviews ben ik er achter gekomen dat bedrijven erg gesloten zijn als het gaat om de communicatie over de proefdieren die zij in de faciliteiten hebben. Er zijn ca. 80 faciliteiten in Nederland, die allemaal werknemers nodig hebben. Als ik de vacaturesites moet geloven, dan is de vraag enigszins groter dan het aanbod van werknemers. Doordat bedrijven veel contact onderhouden met scholen hebben zij meer kans op alumni. Maar wat nou als de afgestudeerden streven naar een vervolgopleiding en zo het vak uitstromen? Dan zijn ze weg. Misschien stromen ze weer in, maar voorlopig oriënteren zij zich nog in het eerste jaar en nadat ze hun propedeuse halen is de kans groot dat zij nog twee á drie jaar in de schoolbanken zitten. Daar liggen geen kansen voor bedrijven, maar waar dan wel?

De tips die de opleidingsinstituten gaven voor het bedrijfsleven waren om onder andere direct contact te houden met de opleiders. Deze opleidingsinstituten zijn actief om in contact te blijven met alumni en hen in de gaten te houden wat de wensen zijn omtrent het zoeken naar werk. Ook werden de bedrijven geadviseerd om aandacht te schenken aan tweedejaars leerlingen, die nog niet voor de studierichting proefdierversorgung hebben gekozen. Uit ervaring blijkt dat deze leerlingen dan enthousiast worden en tóch voor het vak kiezen als hen de kans wordt geboden een dierversorgungsstage te volgen binnen een proefdierfaciliteit. Dit is mogelijk als bedrijven zich aanmelden bij het Samenwerkingsorganisatie Beroepsopleidings Bedrijfsleven, zo geeft een van de opleiders aan.

Daarnaast wordt er binnen de opleidingsinstituten getraind om met tegenwerpingen om te gaan en hoe te vertellen over je opleiding op bijvoorbeeld een verjaardag. Er kwam een wijze les naar voren: 'Je moet kijken naar het belang, wat is hun belang om er zo fel op tegen te zijn. Negen van de tien keer is dat belang dierenwelzijn. Als het goed is, zijn de mensen die wij opleiden juist voor dit werk vanwege dierenwelzijn. Als je ergens met je tegenstanders overlap hebt, dan is het dat je allebei het beste voor hebt met dierenwelzijn.'

Wat mij opviel na een interview met een medewerker van de faciliteit, is dat er overeenkomsten zijn. Een van de geïnterviewde opleidingsinstituten geeft bijvoorbeeld aan dat er veel uitstroom is. Dat blijkt ook uit het interview met de faciliteit; zij hebben namelijk niet de ervaring tijdens sollicitaties dat er veel proefdierversorgers van de opleiding komen. Wellicht dat deze mensen doorstuderen of (omdat het bijvoorbeeld een gekoppelde opleiding betreft) een ander vak kiezen. Misschien denken de (specialistische) proefdierversorgers die doorstuderen dat zij meer kans hebben op een hoger loon en op meer kansen in de arbeidsmarkt. Is het vak dan misschien niet aantrekkelijk genoeg? Het voorkomen van uitstroom is een lastig onderwerp om een oplossing voor te vinden omdat er simpelweg niet één oplossing voor is.

Wat duidelijk naar voren is gekomen is dat contact onderhouden met opleidingsinstituten en studenten zich vroeg laten oriënteren, belangrijk is om het vak onder de aandacht te brengen. Wat opvallend was tijdens mijn stage is dat het belangrijk is voor bedrijven om meer open te staan voor mensen die willen terugstromen in het vak en deze eventueel een cursus aan te bieden zodat zij over de benodigde diploma's beschikken. Er lijkt ook behoefte te zijn aan communicatie naar de directe omgeving van de faciliteiten en opleiders toe, zodat deze op de hoogte zijn van wat er speelt achter de deuren. Voor veel mensen is het vaak nog gissen, het enige wat zij zien zijn de filmpjes die op Facebook of televisie worden getoond. Er zijn faciliteiten in Nederland die rondleidingen verzorgen; misschien kunnen andere faciliteiten daarvan leren. Niet alleen om voorlichting te geven of bewustwording te creëren, maar ook om studenten of werkzoekenden zich te laten oriënteren tijdens hun zoektocht.

Tijdens de workshop van Toon leerden de kandidaten te vertellen over het werk, maar misschien zouden de bedrijven waar zij werken dat ook eens wat meer moeten doen. Op die manier is het taboe rond het vak proefdierversorgers wellicht te breken!

«